

SLAGRUTAN

2006-2

- SVENSKA SLAGGRUTEFÖRBUNDET -

NR. 42

ORDFÖRANDE

Eva Svensson Ansvarig utgivare
Stockholmsvägen 158
187 32 Täby
Tel. 08 - 758 55 90
E-mail: ordforande@slagruta.org

VICE ORDFÖRANDE

Agne Olausson
Skummedal 140
453 92 Lysekil
Tel. 0523 - 66 25 92
E-mail: agne@oww.se

SEKRETERARE

Bo-Magnus Dahlberg
Skogstorpsvägen 7
141 43 Huddinge
08 - 711 20 34
E-mail: bo-magnus.dahlberg@telia.com

KASSÖR

Kerstin Brantryd
Ljungaskog 195
286 91 Örskelljunga
Tel. 070 - 587 61 08
E-mail: kmib0712@hotmail.com

LEDAMOT

Anita Elmerfeldt Medlemsregister
Furustigen 20
523 32 Ulricehamn
Tel. 0321 - 144 25
E-mail: anita.elmerfeldt@swipnet.se

LEDAMOT

Rolf Kjellström Materialförvaltare
Landsnoravägen 96
192 55 Sollentuna
Tel. 08 - 35 82 10
E-mail: kjellstrom.rolf@telia.com

LEDAMOT

Rolf Heinemann Red. för tidningen
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019 - 24 07 96
E-mail: rolf.heinemann@telia.com

SUPPLEANTER

Regina Siuvatti
Garpgårdsvägen 27
776 98 Garpenberg
Tel. 0225 - 206 22
E-mail: aquajorinda@bredband.net

Andra suppleantplatsen är
tillsvidare vakant

STYRELSEN

STYRELSEMÖTEN

Nästa möte:

2006 09 23
2006 11 11

Hör av dig i god tid, så är det
lättare att svara på dina frågor
eller att behandla något ärende.

Annonser och bidrag till nästa tidning skall
vara redaktören tillhanda senast den **2006 08 24**

EGONS FOND FÖRVALTARE

Karl-Erik Johansson
(sammanställande)
Ekängen
614 92 Söderköping
Tel. 0121 - 210 63

Kerstin Brantryd
Ljunga skog 195
286 91 Örskelljunga
Tel. 070 - 587 61 08

Birgit Thunqvist
c/o Melin Bjerges Slite
620 11 Havdhem
Tel. 0498 - 48 50 66

Lars Carlsson (Suppleant)
Box 322
701 46 Örebro
Tel. 019 - 32 00 80

För adressändringar kontakta Anita Elmerfeldt.

För år 2006 gäller:

Medlemsavgiften: 200:- Kr/år
Årsavgiften halveras fr.o.m. 1. juli
Ungdomar tom 20 år: 80:- Kr/år
Familjemedlem (utan tidning): 120:- Kr/år

Prenumeration: 200:- Kr / 4 Nr.
Medlemsmatrikel: 30:- Kr.

Svenska Slaggruteförbundets
Plusgiro 47 28 95 - 2
Bankgiro 5879 - 1757

HEMSIDA: <http://www.slagruta.org>

Publicerade författare i SLAGRUTAN ansvarar själva för innehållet i sina artiklar. Redaktören förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material.

Bidrag till tidningen och tips, som är värda att bevakas, mottages tacksamt. Vid insänt material anges tydligt om det skall återsändas.

Den här upplagan trycks i 1000 exemplar

Redaktörens rader:

Den här gången återkommer jag med en bild från skulpturutställningen på Kvarntorpshögen i Närke som har fått namnet KONST PÅ HÖG.

En "konstig" kyrka utförd i armeringsnät, vars öppningar tillåter även en blick både inuti och igenom - helt fascinerande. Tag er gärna en titt upp på högen när ni passerar Kvarntorp i närheten av Kumla/Örebro.

Bilderna från konventet har tagits av bl. Agne Olausson, Jenny Fransson, Gun Westerberg och mig själv. Den roligaste kommentaren till bilden med alla skrattande personerna:

"Alla måste stå på en skrattninje och det är Thord som funderar över vilken frekvens det kan vara".

Kom ihåg att det finns gott om tid kvar att tänka på vår Fototävling - ta kort på allt som kan passa till temat och skicka till redaktionen. Glöm inte att tala om vem som är fotografen och framförallt vilka kort som skall ingå i tävlingen ifall att ni fyller en hel CD-skiva.

Till slut önskar jag Er en glad sommar med många nya upplevelser.

Vi ses förhoppningsvis på något av våra höstmöten.

er redaktör

Rolf Heinemann

I detta nummer:

	Sida
Styrelsen	2
Redaktörens rader	3
Innehåll	3
Ordföranden har ordet	4
Styrelsen för år 2006	5
Arne Groth	6
Finsk Curry och Samiska nätet	7
Bakgrunden till Finsk Curry	8
Maya-Ägg	8
SSF´s licenser	9
Årets konvent och årsmöte i Garpenberg	10 11
Mera om skadliga pelare	12
	13
	14
Tidningen SLAGRUTAN ur ett annat perspektiv	14
Svalboupplevelse och Reikikraft	15
Purpurtallrik eller Purpuplatta	16
Vad händer med Curry- och Hartmannlinjerna vid sol- och månförmörkelse	17
Vattenledning i USA	18
Höstmöten	19
Egon´s fond	19
Intervjuer	20

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Ibland blir inte livet som man tror. Oftast kan det bero på att man inte varit tillräckligt uppmärksam på de signaler "livet" skickar ut.

Vi har, enligt min uppfattning, en särskild väg, en Livsväg, att gå. Det finns många avtagsvägar och kringelikrokar på den, som vi fritt kan välja vilka vi vill gå. Den positiva energin flödar dock i en riktning. Väljer vi en annan väg missar vi det "flyt" som livsenergin ger oss, att alltid vara på rätt ställe vid rätt tillfälle, att vara på plats när mannen regnar från himlen, och dessutom ha skeden med sig!

Vi människor har lite svårt att uppfatta den bästa och energirika vägen. Vi har så mycket i vår vardag som pockar på vår uppmärksamhet. Och i vårt vardagliga människojag har vi inte mycket till förmåga att hitta rätt väg. Mitt sätt att se det är att de tre innersta aurorna (eteriska auran, som tillhör den fysiska kroppen, den känslomässiga och den mentala) bildar vårt "människojag", liksom de 3 nedersta chakrorna som är kopplade dit. De yttre aurorna, som är kopplade till de övre chakrorna (från hjärtchakrat och uppåt), tillhör de mer själsliga delarna av oss. Där har vi våra s.k. övernaturliga förmågor, t ex att kunna gå med slagruta (=uppfatta energier), se auror, se på avstånd (fjärrsyn) m.m. Så i vårt vardagsliv, särskilt om vi stressar, så är vi, åtminstone många av oss, mest i kontakt med "människojaget", som inte har förmåga att uppfatta energier, livsvägens flöde m.m. För att få kontakt med den andra delen måste vi förändra hjärnfrekvens, ner till alfanivå (under 13 Hz). Ju mer vi kan sänka vår hjärnfrekvens, ju större s.k. övernaturliga förmågor får vi tillgång till.

Genom träning kan vi utnyttja dessa förmågor och kan även snabbt komma i kontakt med dem. I början underlättar avslappning och meditation, så småningom når man det rätta stadiet på ett andetag. En del får ständig kontakt.

Följer vi vår Livsväg så får vi flyt i livet. När vi går på avvägar blir livet tyngre, känns jobbigare, kanske tungt och trist. Fortsätter vi ännu längre åt fel håll börjar det bli besvärligt. Om vi ändå inte ändrar riktning så brukar det så småningom bli stopp, t ex skilsmässa eller en olycka. Då äntligen stannar vi upp, går in i oss själva (eftersom det brukar bli tid för det vid sådana tillfällen) och kommer i kontakt med våra andra delar. Därmed ändrar de flesta riktning och kommer att gå längs Livsvägen igen, för att så småningom vingla bort sig på en annan avtagsväg igen.

Genom att lyssna på vårt inre (vår själsliga del) så skulle vi inte behöva vingla så mycket och därmed slippa de flesta av de stora tunga "stoppen" som är så jobbiga för oss, med olyckor, depressioner, otur m.m.

Genom att ofta känna efter inom oss, i lugn och ro, så styr vi åt rätt håll. Vi har en fantastisk inbyggd funktion för detta, Magen och Hjärtat. Om du vill ha vägledning i vilken väg som är bäst för dig så prova följande:

Om du t ex väljer mellan om du ska ta ett nytt jobb eller inte. Slappna först av och tänk dig in i att du är på ditt nya jobb ett år senare. Se och känn hur det är där då. Vad upplever du? Känns det bra att tänka på det (känns varmt i hjärtat), ta då jobbet, eller känns det dåligt (känns mer som en klump i magen)? Du ska inte tänka, du ska känna efter. Det är en fantastisk vägledning från vår s k intuition vi alla har tillgång till!

Förutsättningen för att man skall gå sin Livsväg är alltså att man skall känna efter. Det hade jag missat! I våras bad jag få sluta som ordförande i SFF, p.g.a. för hög arbetsbelastning. Jag ville gärna fortsätta men tyckte att det var bäst för SSF att få en ny ordförande, med mer tid till sitt förfogande. Det visade sig vara svårt att få tag på en ny lämplig ordförande. Som i alla arbeten så ställs vissa krav för att personen skall anses lämplig. Benny i valberedningen ringde flera gånger och berättade om problemen att hitta rätt person som var villig att ställa upp. Knappt 2 veckor före årsmötet ringde Benny igen och vädjade till mig att stanna kvar. I det läget tycktes det bäst för SSF att jag stannade kvar och så blev det. Valberedningen fick föreslå omval av mig som ordförande och årsmötet röstade ja.

Jag som undervisar andra i det här med att kolla vart energin flyter hade här missat totalt! Tog bara för givet att det var bäst för SSF att jag slutade. Flera andra hade dock varit bättre på att kolla läget än vad jag var. Ami i Umeå, sade redan tidigt i våras vid flera tillfällen "Det spelar ingen roll vad du säger, du kommer att vara kvar som ordförande, så är det bara". Anita, vår medlemsansvarige i styrelsen, sade "Ja det vet jag väl att du skulle fortsätta. Det har jag pendlat på".

Tja, här står jag med inte direkt skammens rodnad, men lite genant är det nog att jag inte själv visste. Hur som helst, när det nu är så, så är det ju trevligt. Jag avsåg mig ju uppdraget bara för att jag trodde att det var för SSFs bästa, inte för att jag tröttnat. Så det ska bli roligt att få leda förbundet ett år till. Nästa år pendlar jag i förväg...

Årets kongress var i Garpenberg i Dalarna. Det var lika roligt som vanligt att vara med. Vi var ca 120 st deltagare. Full aktivitet nästan dygnet runt (för de som ville pratat vid

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

halva natten). Fick åka hem och sova ut sen. Som vanligt. Arrangörerna hade gjort ett förträffligt jobb.

Vill passa på och hälsa vår nye vice ordförande Agne Olausson välkommen. Agne bor i Lysekil och har arrangerat möten för SSF, så många känner honom redan. Han har arbetat i många styrelser i så gott som alla positioner innan, så han kommer att bli en bra resurs för SSF.

Arne Groth avled tyvärr strax före årsmötet. Anne-Marie (Ami) Carlsson arrangerade en minneshögtid i Garpenbergs gruvkapell en sen kväll efter mötesprogrammet på konventet. Det blev en välbesökt stund där många ville hedra Arne med sin närvaro. Flera berättade efteråt att även Arne själv närvarat. Han har, vad jag hört, varit i kontakt med många efter det han har dött. Det tycks finnas mycket kvar att

säga och göra innan han är klar. Tur att man redan tror på reinkarnation. Det finns förresten en undersökning som säger att hela 50% av änkor/änkemän uppfattar en klar närvaro av sin avlidne partner. Vi i SSF som ju kan uppfatta energier (mäta, känna, se, höra) har naturligtvis mycket större möjligheter. Självs saknar jag Arne, som var en god vän och inspirationskälla.

I höst kan vi glädjas åt möten på 3 orter: I augusti Hällekis, i september Sundsvall och i november Umeå. Ni som redan åker på möten, vet hur mycket de ger. Hörde någon säga att de "lyfter" en i en månad efteråt! Så ni som inte har varit med: kom och prova! Men anmäl er i tid, för det kan bli fullt på dessa möten!

Eva Svensson

STYRELSEN FÖR ÅR 2006

Här nedan kan vi presentera hela nya styrelsen:

Från vänster: Agne Olausson (Vice ordf.),
Eva Svensson (Ordf.)
Rolf Heinemann (Ledamot och redaktör)
Kerstin Brantryd (Kassör)

Regina Siuvatti (Suppleant)
Anita Elmerfeldt (Ledamot och registeransvarig)
Bo Magnus Dahlberg (Sekreterare)
Rolf Kjellström (Ledamot och materialansvarig)

ARNE GROTH

*Strax före årets konvent och årsmöte
erhöll vi beskedet att Arne lämnat
denna värld.*

*Som nr 113 blev han medlem i Svenska Slagruteförbundet någon
gång i början av 1985.*

*Han har för oss alla varit en stor inspirationskälla genom alla
dessa år och många av hans gärningar har funnit stor spridning
inte enbart bland slagrutefolk i Sverige .*

*Det är nu det gäller att taga vara på den stora kunskapskällan och
vidareutveckla den i Arnes anda.
Med hans hjälp - till hjälp för alla.*

Arnes budskap

DIANTHUS NEGLECTUS
(NELLIKA)

Det finns mer att lära

Evigt liv

Jag känner glädje och tacksamhet
att jag vet,
det finns inget slut
när döden står på lut.

Jordiska kroppen läggs av,
jag hoppas du gav
själen den chans, som det ämnat var
att växa i jordelivets da'r.

Olga Westlund

FINSK CURRY OCH SAMISKA NÄTET

Arne Groth var en av Sveriges främsta slagrutemän.

Här följer nionde delen av en intervjuserie Eva Svensson gjort hos Arne.

Eva: Skulle du kunna berätta om ”finsk curry”?

Arne: ”Finsk curry” eller som det också kallas ”finska diagonalnätet” ligger i naturen ungefär som de vanliga currylinjerna, i ett diagonalnät, med samma riktning NO-SV. Rutorna är lite större än curry. Om curry ligger på ca 4 meter har detta nät lite över 5 meters rutbredd. De är smalare än curry. Om curry har bredd ca 45 cm är finska curryns bredd ca 30 cm.

Eva: Varför heter det ”finsk curry”?

Arne: Vi fick upplysning från Finland om detta. Och det finns fler diagonalnät än dessa.

Eva: Finns dessa över hela världen?

Arne: Ja, jag skulle tro det.

Eva: Vilken frekvens och vilket steg i din serie?

Arne: Den vanliga curryn har steg 66 och 405 slag/sekund.

Den finska curryn har steg 70 och 583 slag/sek.

Nere på steg 26 finns ett snabbt dunkade nät, det är ingen ton längre. Detta kände jag första gången uppe i Lappland på en samisk kultplats i närheten av Karesuando. Det har 8 meter stora rutor, som likt dessa nät ligger diagonalt. Detta

Ur Johannes Schefferus' Lapponia
Första upplaga 1673

nät ”samernas diagonalnät” var lustigt på det sättet att jag provade att lägga olika sorters material på linjerna för att se vad som hände. Om jag lade renhorn på linjerna svällde de upp och blev 30-40 % tjockare. Det som förvånade mig var att om jag lade på tennsten (kassiterit SnO²) svällde linjerna upp till tredubbla tjockleken. Jag tror även att det kan finnas ett motsvarande ”samernas vertikalnät”. Hartmann ligger ju 4 steg under Curry, steg 62 resp 66, och kanske finns detta ”samernas vertikalnät” på steg 24, steg 22 är ju upptaget.

Eva: Såg du att samerna hade utnyttjat detta nät?

Arne: Ja, i korspunkten står nåjdstenen. Först trodde jag att det var curry eftersom jag hittade ett diagonalnät som korsades i stenen, men sedan såg jag att rutorna var större och att det var en annan frekvens.

Eva: Har du undersökt flera samiska motsvarande ställen?

Arne: Nej, dom springer man inte på så lätt eftersom de varken är utmärkta som fornminnen eller att några verkar använda dem idag och de som använder dylika platser i hela världen behåller dem för sig själva. Tyvärr är väl kunskapen delvis borttappad idag.

Eva: Varför tror du att man använde nätet så här att man ställde en nåjdsten i korspunkten?

Arne: Man kom där bättre i kontakt med den andevärld som hjälpte dem med deras näring: renkötsel, jakt, fiske osv. Har man väl lärt sig att hitta nätet kan man antagligen hitta det överallt.

Seite i Sameland

BAKGRUNDEN TILL "FINSK CURRY"

PER UNO FRANSSON

Berättar lite här om bakgrunden till det "finska diagonalnätet", som också benämns "finsk curry". Detta är intressant för att det visar ett sätt att frekvensbestämma jordstrålningsnäten. I början av 90-talet var jag i Jakobstad i Finland, staden ligger ungefär mitt emot Umeå. Där träffade jag en medlem i Svenska Slagruteförbundet, Hans With från Purmo. Hans frågade om jag ville träffa en aktiv slagrutekille, som hade hittat en sjukdomsframkallande jordstrålningslinje som ingen hade namn på. Ja gärna, sa jag och en dag åkte vi iväg till slagrutemannen, som bodde några mil bort, i närheten av Kronoby vill jag minnas. Jag fick höra att slagrutemannen hade hittat det här diagonalnätet på flera platser och att det liksom bl a currynätet kunde vara patogent = sjukdomsframkallande. Det mest skrämmande exemplet hade varit ett hus där 3 generationer hade dött av samma sjukdom på samma plats i kroppen. Alla hade haft samma sovplats.

I mitten av 90-talet var jag med när Arne Groth hade en veckolång slagrutekurs på Ramsbergsgården norr om Örebro. Jag talade om för Arne att jag träffat slagrutekillar i Finland och fått lära mig ett nytt jordstrålningsnät. Det låter mycket intressant, sa Arne, det nätet måste vi försöka bestämma frekvensen på. En dag hade vi tid över i lugn och ro i matsalen. Då letade jag reda på det starkaste fria korset med dessa linjer. Under tiden monterade Arne upp sin tongenerator där han kunde bestämma vilken tonfrekvens han skulle sända. Jag satte mig så bekvämt jag kunde på golvet och gick ner djupt i avslappningsnivå för att öka min förmåga. Mitt mål var alltså att bestämma frekvensen på detta kors, på en exakt punkt i sid- och höjddled. Sedan visade jag med tummen upp eller ned om Arne skulle spela högre eller lägre toner. Arne satt och styrde tongeneratoren och kollade aldrig frekvensen innan jag sade stopp efter att finjusteringar gett den ton som gav absolut högsta styrkan som jag kunde hitta på korset. Sedan sökte jag vilken ton som gav den absolut svagaste styrkan på linjen, dvs störde av den. Istället för att mäta styrkan skulle jag kunnat mäta när linjen blev som bredast respektive smalast, men jag föredrar att mäta styrkan direkt.

Nu är det så att för varje unik jordstrålningslinje så finns det en ton som ger maxstyrka och en annan ton som ger motsatsen, dvs bästa möjliga avstörning. Dessa båda toner har enligt Arne ett exakt matematiskt samband mellan sig. Första kriteriet på att jag mätte rätt skulle vara att de båda toner jag stoppade vid måste ha detta samband. Det hade de exakt enligt Arne. När Arne sedan kollade vidare och

jämförde linjens frekvens med sin stegtabell, så visade han glatt för oss som var med att den stämde exakt med ett av de tomma stegen i tabellen, dvs en linje som man inte tidigare kände till i Sverige. Det var steg nummer 70, fyra steg högre än curry. Den vanliga curryn har i Arnes stegtabell steg 66 och 405 slag/sekund. Den finska curryn hade steg 70 och 583 slag/sek.

Man måste nog vara en ganska stelbent kritiker för att kunna tro och påstå att vi bara gissade fram dessa siffror. Någon kanske kan räkna ut chansen att träffa rätt med bara 2 stycken 3-siffriga tal, som inbördes måste ha rätt förhållande, sedan chansen att linjefrekvensen råkar träffa ett av de tomma steg som fanns i Arnes tabell. Det här blev alltså ett bra exempel på att Arnes stegtabell verkligen är korrekt.

Per Uno

MAYA - ÄGG

Symbolens plus (+) energi förbättrar bl.a. kvaliteten på livsmedel om dessa läggs ovanpå.

Användning på kroppen, att lägga det under TV-apparaten eller datorn har stort positivt inflytande. Elektrosmog från transformatorer och hushållsapparater, även bilar, kan elimineras. Jordstrålning, vattenådror, Curry- och Hartmannlinjer och nät och otalig andra störzoner kan elimineras.

Ja så här beskrivs denna symbol i den tyska tidskriften **Zeitschrift für Radiästhesie**. Alla som kan pendla och använda slagrutan ombedes att kontrollera dessa påståenden!

Resultatet kan ni meddela till redaktionen som kommer att vidarebefordra dessa till Tyskland.

SSFs LICENSER

SSF har under lång tid publicerat ganska stora mängder artiklar både via medlemstidningen och på hemsidan. Detta har gjort att vi har skapat ett stort arkiv med artiklar. Det finns dock ett problem, och det är att det sällan eller aldrig framgår exakt vad som får göras med artiklarna.

Är det till exempel tillåtet att lägga upp en artikel på sin egen hemsida? Får man använda den som kursmaterial? Får man sälja den? Kort sagt: Exakt vad tillåter upphovsrättsinnehavaren att artikeln används till?

Hittills har inte detta framgått, utan om någon har velat använda en artikel så har man varit tvungen att direkt fråga upphovsrättsinnehavaren, vilket kanske inte alltid är så lätt. För att lösa det här problemet har SSF bestämt att allt material som publiceras i tidningen eller på hemsidan ska märkas upp med en licens som klart och tydligt anger vad som får göras med materialet. **Detta gäller artiklar, bilder i fotogalleriet och annat material där det är lämpligt att klargöra hur det får användas.**

Eftersom olika upphovsrättsinnehavare vill licensiera sina verk på olika sätt så har vi valt att använda tre stycken licenser som vi hoppas ska täcka in alla fall. Licenserna beskrivs kortfattat här nedan:

SSF licens A

Du får:

- kopera, distribuera, visa och framföra verket
- utföra bearbetningar
- använda verket för kommersiella ändamål

På följande villkor:

Erkännande - Du måste ange upphovsmannen och/eller licensgivaren på det sätt de anger.

Dela Lika - Om du ändrar, bearbetar eller bygger vidare på verket får du endast distribuera resultatet under en licens som är identisk med denna licens.

Vid all återanvändning och distribution måste du informera om licensvillkoren som gäller för verket.

Fullständig licenstext finns här: <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.5/deed.se>

SSF licens B

Du får:

- kopera, distribuera, visa och framföra verket

På följande villkor:

Erkännande - Du måste ange upphovsmannen och/eller licensgivaren på det sätt de anger.

Ickekommersiell - Du får inte använda verket för kommersiella ändamål.

Inga bearbetningar - Du får inte förändra, bearbeta eller bygga vidare på verket.

Vid all återanvändning och distribution måste du informera om licensvillkoren som gäller för verket.

Fullständig licenstext finns här:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/deed.se>

SSF licens C

Du får:

Upphovsmannen förbehåller sig alla rättigheter men tillåter oss att trycka artikeln i Tidningen och använda den på hemsidan.

Tillämpning av licenserna

I anslutning till alla artiklar i tidningen och på hemsidan skriver vi vilken licens som gäller för just det verket. Detsamma gäller bilder i fotogalleriet och i utflyktskatalogen på hemsidan. Finns det fall då upphovsmannen vill ha en annan licens på sin text, t.ex att han bara vill tillåta publicering i tidningen och inte på hemsidan, så får vi förstås göra undantag för det, men i huvudsak kan vi försöka att styra in allt material under dessa licenser.

Att vi har standardiserat oss på endast tre olika licenser gör att vi lätt kan hänvisa till dem genom att skriva "Licens A", "Licens B" osv.

Creative Commons

Licens A, och licens B är inga licenser som SSF har utvecklat själv, utan de ingår i något som heter "creative commons". Det är standardiserade licenser som är till för upphovsrättsinnehavare som vill släppa sina alster under svagare former än ren copyright med alla rättigheter förbehållna, men ändå inte vill släppa materialet helt fritt.

Creative Commons licenserna har översatts till många språk - däribland svenska vilket är en stor fördel för oss.

Se följande hemsida för mer information (det mesta finns även på svenska): <http://creativecommons.org/>

En annan bra sak med de här licenserna är att det finns en lättläst text tillgänglig så att man lätt förstår vad den innebär, sen finns det också en länk till den rent juridiskt bindande licensen som är skriven på juridiskt korrekt sätt. Att själv hitta på licenser och skriva dem på ett riktigt bra och korrekt sätt är väldigt svårt, så alltså är det en stor fördel att kunna använda vad andra redan har utvecklat.

Mattias Nyrell

ÅRETS KONVENT OCH ÅRSMÖTE I GARPENBERG

Årsmötet är väl den lilla delen av årsmöteskonventet. Konventet, som en del av oss levte med i flera månader. Regina, Lars-Åke, Eva-Lena och Ulla, som

planerat, kontaktat, skrivit, förhandlat, genomfört och avslutat. Det blir många frivilliga timmar.

Eva inleder med de vackra orden och Regina med de praktiska med nycklar, boende, mat, fika, parkering, betalning osv. och sedan direkt på programmet.

Programmet har ju alla fått. Programmet är genomfört men med samma problem som vanligt. Flera kurser/informationer går på samma gång och jag vill vara med på alla. Då gäller det att välja.

Bovisskalan har jag träffat på tidigare, så nu kan jag passa på att fördjupa och repetera. Rolf H. har ju stora kunskaper och har lätt för att dela med sig så när jag får felaktiga värden eller inga alls så är det inte Rolfs fel. Bovisskalan hjälper oss att mäta och gradera den ickemateriella energinivån. Främst är skalan användbar för att

se vilket resultat vidtagna åtgärder i hus, på person e. likn. gör, d.v.s bättre eller sämre. Vi testade äpplen, tvättade och otvättade, varandra, rummet m.m. Jag vet inte om jag blev klokare men jag har erfarit att en hel del klarnar efter hand. Ofta på våra konvent och träffar så reser jag hem med fler frågor än jag hade med dit.

Så blev det dags för AGS (Arne Groths Steg-trappa) med Åke Pihlgren som lärare. Den har jag läst om och studerat tidigare, utan att förstå. Idag var det helt glasklart (nästan). Men det kanske blir med den kunskapen som många andra jag fått. När jag har klart för mig att jag kan perfekt så kommer någon och slår undan benen för mig och visar att jag kan egentligen ingenting. Teorin gick ju bra och innan vi gick ut så tillverkade vi några avstörningsspiraler att använda för att kolla när vi kom ut. Åke hade markerat en del energier med olika frekvens på gräsmattan utanför möteslokalerna. Några klarade jag och andra kände jag inte. Jag tror att jag tar med spiraler och frekvenstrappa och tränar hemma i lugn och ro. Jag har kommit på att det är regelbunden träning som gäller om jag på ett bra sätt skall förnimma de, med vetenskapliga metoder, omätbara energierna.

Mattias gjorde sitt bästa i datorsalen för att utbilda/informera i bruk av hemsidan och förhoppningsvis få fram en ny hemsidesredaktör. Det lyckades inte eftersom årsmötet inte

kunde utse någon efterträdare till Mattias. Tydligt får väl Mattias hålla på ett tag till. Evas informationskurs för allmänheten samlade en del "allmänhet" men också en del rutgångare som förhoppningsvis tar en del med sig hem så att de kan ordna kurser/

märkta enligt AGS (Arne Groths Steg), Benny lite vattenenergi och Åke L. lät oss känna på karavanenergi mm. Naturligtvis fanns lite olika instrument/visare/kännare att prova på. Jag kände inga energier alls denna dag men intresset på de olika stationerna från övriga var stort, så stationsledarna hade fullt upp mellan 9 och 12.

träffar hemma. De kommer att samla fler medlemmar och sprida kunskapen.

Rolf K's kartpendling samlade en del intresserade. En del har svårt att ta till sig att man kan pendla efter saker på en karta, som ju bara är en bild över ett område på annan plats.

Stationssystemet på förmiddagen omfattade 5 stationer där varje deltagare kunde känna på olika energier och ställa närgångna frågor till stationsledarna. Rolf H. erbjöd solenergi-plats och månenergi-plats och flera andra. Rolf K. lite Curry och Hartmann, Åke P. lite olika energier upp-

Jag beklagar de medlemmar som inte hade möjlighet att delta under dessa givande dagar men det blir flera tillfällen. Konvent nästa år och tre höstmöten i år ger nya möjligheter.

Agne Olausson.

MERA OM SKADLIGA PELARE

THORD NILSSON

I Slagrutan nr 12 (november 1998) skrev Svante Lindström om skadliga pelare med spröt.[1] För mig dröjde det ända tills mitten på 2004 innan jag första gången fick känna på en sådan pelare.

Sedan dess har jag tagit bort många sådana pelare, säkert ett hundratal. Tyvärr är det så att ett tag efter att man rensat en plats så kommer det nya pelare, ofta svaga i början men de växer sig efter ett tag starkare. Ett tecken på att det är nya pelare som dyker upp, och inte de gamla som återkommer är att de nya har andra frekvenser än de gamla hade.

Jag vet ännu inte någon metod som håller dem borta någon längre tid, så rekommendationen är att kontrollera de platser man vistas på mycket med någon eller några månaders mellanrum.

Vanligen har dessa pelare fyra spröt, men åtta förekommer också. I fallet åtta spröt sitter de ofta grupperade fyra och fyra i något olika höjd. I sällsynta fall kan man även hitta pelare med annat antal spröt.

Spröt-grupperna återkommer sedan med ca 2 meters avstånd i höjddled, det här kan nog variera en del, men man hittar i princip alltid en sprötgrupp oberoende på vilken våning i ett hus man är.

Fig 1 visar pelare funna i ett sovrum och Fig 2 visar ett kontorsrum.

Alla visade pelarna i kontorsrummet var skadliga. För att få en uppskattning av styrkan så motsvarar 25 på skalan normal styrka på ett currykors, dock är min uppfattning att en pelare med styrka 25 är betydligt mera skadlig än ett currykors med samma styrka.

Siffrorna visar i vilken ordning som spröten drogs ut när pelarna togs bort. Ibland finns det mer än en möjlig ordning. Ordningen kan också ändra sig med tiden. Så om man inte kan få fram en ordning så kan det bero på att den ändrats under tiden man frågat. I så fall får man börja om med att fråga om första spröt kan tas bort. En annan orsak till att man inte kan få fram en ordning är att pelaren kan ha åtta spröt och inte fyra som man först trodde, fyra av spröten kan kännas så mycket svagare än de andra så att man missat dem.

Ibland får man "nej" på frågan "Kan jag ta bort den?", det kan bero på att det finns andra pelare som blockerar borttagandet, ta i så fall bort de andra först och prova igen. Förutom Svantes teknik så går det att störa av med en kopparrådsspole av anpassad längd. Dock har de pelare

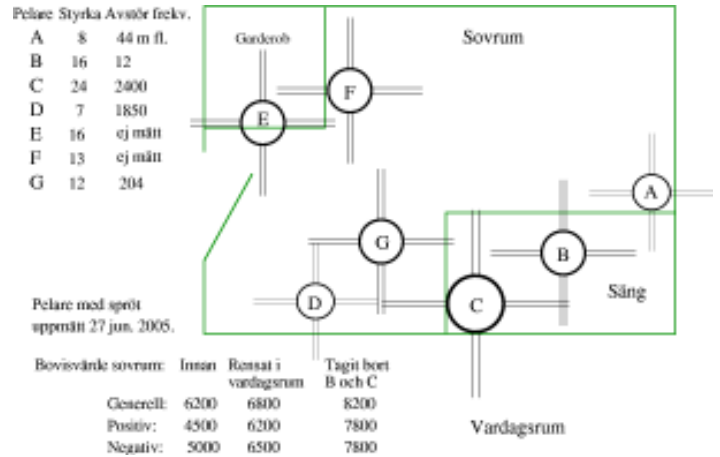

fig1: Pelare funna i sovrum, värt att notera är hur Bovisvärdet[3] ändras när pelarna tas bort.

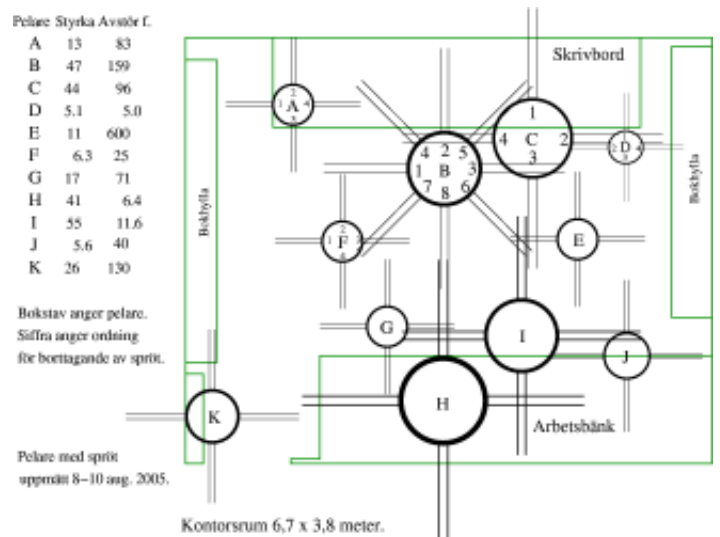

fig2: Pelare som hittades i ett kontorsrum, de med siffror i togs bort medan övriga fick vara kvar. En pelare med styrka 96 hittades senare i en kontorsstol som brukade stå strax till vänster om pelare B, denna pelare hade fastnat i stolen och följde med när stolen flyttades.

jag stött på alla haft olika frekvenser så man måste i så fall prova ut en trådlängd för varje pelare. Det är inte speciellt praktiskt men kan vara bra ifall man temporärt vill störa av en pelare för att kunna mäta på den vid senare tillfälle.

Ett annat sätt är att flytta på pelaren. Dessa pelare sitter oftast inte fast, utan går normalt lätt att flytta. Tekniken jag använder för det är att sluta en horisontell (kopparråd)[2] trådsslinga i "stammen" på pelaren, och sedan sakta föra slingan dit jag vill flytta pelaren. Sitter då inte pelaren fast i

MERA OM SKADLIGA PELARE

något annat så kommer den att följa med. (Se artikeln "Provtagning på Jordstrålningslinjer" i Slaggrutan nr 35 2004-3, för mer om trådslingorna.)

Att pelarna normalt är väldigt lättroliga innebär tydligen att det är lätt att dra dem till sig, man hittar dem ofta på platser där man befinner sig längre stunder, som i sängen, på sin arbetsplats mm.

Man kan misstänka att man på något sätt dragit dem till sig, eftersom det är osannolikt att de annars så exakt skulle kunna placera sig på den plats man brukar finna sig.

Pelarna kan också fastna i olika saker, i fallet med kontorsrummet i fig 2 kunde jag senare hitta en pelare med styrka 96 i en av kontorsstolarna. Att den inte hittades vid första undersökningen berodde på att den följde med stolen när den rullades undan för att mätningarna skulle göras.

En kontorsstol kan innehålla relativt mycket metall delar som pelaren kan fastna i. (Även vissa plaster kan påverka jordstrålning på liknande sätt som metaller, men det har jag inte provat så mycket med ännu). Har man en säng med resårjädrar där översta och understa varvet är slutet (så det bildar slingor) så är det inte säkert att det hjälper att bara flytta sängen, pelaren kan följa efter.

Jag blev givetvis nyfiken på hur en sådan pelare ser ut mer än bara genomskärningarna som man ser i fig 1 och 2. Ett försök att mäta höjden gjordes genom att mäta en på pelare som fanns i ett trapphus. Dock var inte huset tillräckligt högt men jag kunde konstatera att höjden var minst 12 meter, längst ned var diametern relativt liten för att öka ju högre upp man kom. Även styrkan tilltog med höjden. Att se toppen gick dock inte.

Jag provade då om det skulle gå att lägga ned en pelare med hjälp av en trådslinga. Den pelaren som jag då mätte hade en stam som var ca 19 meter lång, sedan gick den ut i en tratt, ungefär som på en kantarell (se fig 3) och i den satt ytterligare en något mindre o.s.v. Denna pelare var över 30 meter hög. Pelaren som visas i fig 3 var en mindre som hittades utomhus.

Om man mäter på spröten så kan man antingen få uppfattningen att de är 1-2 meter långa, alternativt väldigt långa. De fåtal spröt jag mätt längden på har varit åtminstone mellan 15 och 20 meter långa. Längs spröten kan man känna att det sitter ett antal knoppar. De är illustrerade med små skivor i fig 4, 5 och 6. Från knopparna går det ut diverse tunna skikt som är mycket svåra att följa, de verkar dessutom ändra sig med tiden så

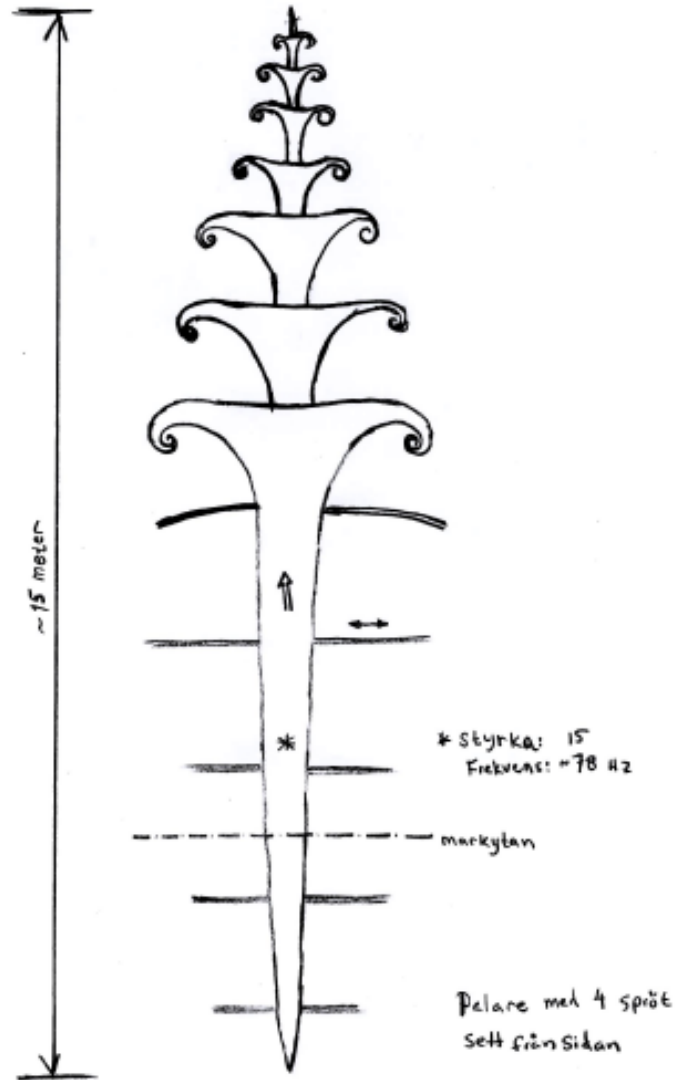

fig 3:

En ganska beskedlig pelare med fyra spröt som jag hittade utomhus och lade ned med hjälp av en trådslinga så att jag kunde mäta upp den.

Pelarna visar normal flödesriktning. I stammen är den normalt uppåtgående och i spröten pulserar den, dvs växlar mellan att flyta mot respektive från stammen. Frekvens och styrka gäller vid "*" och gäller endast för det uppmätta exemplaret.

de är inte irriterade. Är det någon som lyckas med att mäta detta skulle jag gärna vilja veta hur det ser ut.

En extra fråga man kan ställa innan man tar bort en pelare är "Vill du bli borttagen?" förvånansvärt ofta får jag svaret "Ja" på denna fråga.

För den tekniskt intresserade kan nämnas att fig 4, 5 och 6 är skapade med programmet povray.

MERA OM SKADLIGA PELARE

Red.anm.:

Följande text är bildtexten som tillhör bilderna på sidan 20 !

fig 4:

En 3D-bild på pelaren i fig 3, men med spröten bättre utritade. Från knopparna på spröten går det ut diverse tunna skikt som är mycket svåra att följa, de verkar dessutom ändra sig med tiden.

OBS. knopparna ska egentligen sitta på lite olika avstånd på de olika spröten och inte på samma avstånd som de gör i bilden.

fig 5:

Inomhus, när man mäter/tar bort pelare så kan det se ut så här. Denna pelare har 8 spröt och här sitter de olika 4-spröt-grupperna på lite olika höjd.

fig 6:

Så här kan man tänka sig att ett antal pelare ser ut från ovan.

Faktaruta:

Svantes teknik för att ta bort pelarna:

1. Fråga - Är pelaren skadlig?
2. Fråga - Kan jag ta bort den?
3. Fråga - Får jag ta bort den?
4. Mät upp och markera cirkeln.
5. Mät upp och markera spröten.
6. Fråga i vilken ordning spröten skall tas bort.
7. Dra loss spröten - rakt ut eller åt sidan. (med slagrutans spets)
8. Kontrollera styrkan på pelaren och/eller mät aura för att se att det lyckades.

Jag brukar använda pekare för steg 1, 2, 3, 6, 8 och slagruta för 4, 5, 7.

[1] Artikelnen finns även publicerad på SSF:s hemsida.

[2] Även plasttråd (PVC) kan användas för att flytta pelare.

[3] För en beskrivning av Bovis-skalan se Slagrutan September 2003 Nr.31.

TIDNINGEN SLAGRUTAN UR ETT ANNAT PERSPEKTIV

Red.: Följande brev kom för en tid sedan. Det hade hamnat bland några andra papper och därför blivit liggandes. Hoppas att brevskrivaren kan förlåta redaktören. Hör gärna av dig så jag vet vem signaturen H är:
Alla ni andra - prova och berätta!

Kanske tidningen SLAGRUTAN kan användas till något mer än att bara läsa den.

När jag fick min tidning kollade jag upp om det fanns några positiva energier som strålade ut därifrån.

Mäter upp till ca. 1m positiv strålning.

Då testar jag med att sitta på tidningen.

Mätte upp auran före, sedan sitter jag ca. 15 minuter på den och mäter igen. Då har auran ökat med 6 decimeter.

Dagen efter testar jag tidningen igen

Jag står på en punkt ca. 3 minuter. Därifrån mäter jag hur långt min aura sträcker sig.

Nu ställer jag mig på tidningen på samma punkt i ca. 8 minuter och mäter därefter.

Nu har min aura ökat med ca. 8 decimeter.

Jag kom fram till att det är inte tidningen i sig själv som den positiva strålningen kommer ifrån.

Utan att det är den violetta färgen på omslagen som är orsaken.

I sista nummer för år 2005 är marken på bilden åt det violetta hållet, så det ger utslaget.

Jag har även provat norska Kvistgjengaren – men inget utslag där. Där finns inte den färgen.

Från år 2004 ändrades tidningens utseende. Då blev tidningen energigivande. Särskilt nr 1, där fanns det mycket av denna färg på första sidan.

En del underlivs- eller magbesvär, bara en del, kan rättas till om man sitter på tidningen.

Ett annat fenomen – är någon känslig för mobiltelefonens strålning så lägg den på namnet SLAGRUTAN och se om det händer något.

Med vänlig hälsning

H

SVALBOUPPLEVELSE OCH REIKIKRAFT

ULLA MIÉVILLE FLINTBEK TYSKLAND

Pingsten 2005 besökte Rolf Heinemann mig.

Jag heter Ulla, är svensk och bor i Flintbek, nära Kiel, Tyskland.

Rolf och jag har lärt känna varandra genom slagrutan och internet.

På vägen ner till Odenwald, Tyskland, där Rolf deltog i en Lecher-antenn-kurs, besökte Rolf mig.

Anledningen till besöket var, att Rolf skulle hålla ett föredrag i den Schleswig-holsteiniska slaggruteföreningen.

Föredraget handlade om Arne Groths frekvenstrappa. Ett mycket intressant föredrag som öppnar ett helt nytt tänkesätt.

Under vistelsen i Flintbek undersökte Rolf vårt hus och vår trädgård. Hans sätt att arbeta är fantastiskt.

Vi diskuterade de olika problemen, som vi hade med vårt hus.

De var riktiga, allt från gamla andar till vattenådror.

Rolf erbjöd sig att hjälpa oss.

*En sten placerades på ett **positivt Curry- och Hartmannkors**.*

Vi undersökte huset och alla problemområden hade blivit positiva.

Även de gamla andarna hade fått energi att komma hem till de sina.

Under alla år som vi har bott i vårt hus i Flintbek, ca 30 år, har svalorna kommit varje sommar och byggt sina bon under en takås.

Det var trevligt, tills den sommaren, som vår nya fina terrass var färdig.

Terrassen ligger precis där svalorna flyger in och ut till sina bon. Då

upptäckte vi vad det betydde, att ha ca 10 svalbon direkt vid terrassen och samtidigt sitta där och dricka kaffe.

En parasoll blev sönderskiten under den sommaren.

Just vid denna tid hade jag upptäckt en ny värld, som består av frekvenser och slagrutor.

Någonstans hade jag hört att man kunde driva bort svalor med rosenkvarter.

När det var dags att svalorna och sommaren skulle komma, hade jag laddat upp ett batteri rosenkvarterstenar på insidan av svalboväggen.

Svalorna kom, klängde sig vid sin gamla vägg och tänkte sätta igång att bygga sina bon. Men det var något som inte stämde. De lämnade platsen och letade efter en annan plats att bygga sina bon.

Detta har svalorna upprepat varje år under 6 år tills sommaren 2005.

Rolf hade lagt stenen på currykorsen den 16 maj.

Den 30 maj kom svalorna.

De störtade sig på huset och med stor iver satte de igång att bygga sina bon. Vad var det som hade hänt?

Rosenkvarterstenen låg på plats.

Den enda förändringen var att Rolf hade lagt stenen på Currykorsen.

Den enda lösning som jag kom på, var att ta bort stenen. Jag placerade stenen en liten bit ifrån Currykorsen.

Svalorna slutade att bygga.

Tittade lite frågande: Vad är det som har hänt?

De lämnade huset och letade efter ett annat ställe.

Resultatet var att på mornarna flyttade jag bort stenen från currykorsen och på kvällarna, när svalorna hade slutat att flyga för dagen, lade jag stenen på plats igen.

Denna period varade ungefär två veckor. Därefter hade svalorna byggt färdigt sina bon någon annanstans och jag kunde låta stenen ligga kvar även på dagen.

Reiki-kraften.

Jag är reiki-lärlarinna. Under tiden, som Rolf var här, behandlade jag en dam per telepati med reiki.

Rolf undersökte min aura under denna telepati-behandlingen.

Det visade sig att auran om mina händer hade bildat en stor aura-ballong, som inneslöt båda händerna. Dessutom växte min 2 aura, så att den blev större än den tredje. Detta tillstånd varade under hela reikibehandlingen.

Efter avslutat behandling såg min aura ut som en helt vanlig aura.

Allt var på plats igen.

Rolf undersökte även vad som äger rum under en reikiinvigning.

Under hans uppehåll invigde jag en person i den 2 reiki graden.

Jag bad Rolf att mäta Bovisenheter under hela invigningen.

Innan vi startade hade rummet ett energitillstånd på ca 6000 Bovisenheter. Under hela invigningsceremonin undersökte Rolf energitillståndet i rummet.

När invigningen var avslutad hade energitillståndet i rummet vuxit till 55 000 Bovisenheter.

Ulla

PURPURTALLRIKEN ELLER PURPURPLATTAN

Jill Granholm Kankainen
Sundsvall

Jag skulle vilja berätta om en ny erfarenhet inom det esoteriska och okända området, som har fascinerat mig under det senaste halvåret.

Under novemberdagarna 4, 5, och 6:e år 2005, så deltog jag och några fler från Sundsvall i Umeås höstmöte i Vännäs.

Det var ett mycket intressant möte med många skickliga föreläsare och inte mycket mindre, ett intressant boende fyllt av energier av skiftande slag.

Hur som helst så fick jag se att "Jordstrålningscentrum" hade "purpurtallrikar" till salu. Om någon har läst "Livsguiden" av Linda Godman och sett hennes beskrivning av vad denna tingest kan åstadkomma, uppfunnen av geniet Nicolai Tesla, så vet ni att dess omvända elektroner i den purpurfärgade aluminiumplattan, ska kunna rehabilitera de flesta obalanserna i tex sjuka växter, gifttillsatser, värkstillstånd mm.

Jaha, eftersom jag är skeptiskt inställd till det mesta, så hade jag inga större förväntningar efter inköpet även om det kändes tryggt att åtminstone ha kommit över en sådan ovanlig tingest. Det som jag nu ska berätta är fullständigt sant, och ni får dra era egna slutsatser.

För ca 20 år sedan så fick jag och maken överta en akvariepump av större mått, eftersom den tidigare ägaren skulle flytta till Australien. Killen varnade oss för att pumpen kunde bära på en besvärlig algsjukdom men vi tänkte inte särskilt mer på det.

Ett rent helsike har vi haft på denna pump sedan dess, och provat allt från bekämpningsmedel, klorinerat, bytt all utrustning, avsaltat, använt olika akvarier mm.

För det mesta så har till slut vårt stora akvarium slammat igen, och så även utedammen. Hösten 2005 så bestämde jag mig för att slänga allt för jag skulle inte ens vilja ge bort

detta elände. Jag hade inte hjärta att avliva de stora guldfiskarna ändå, utan satte dem i ett pyttigt nödakvarium som en sista utväg. Trots ny pump, grus och växter, så ser jag hur algerna slammar igen mer och mer och ilskan kokar.

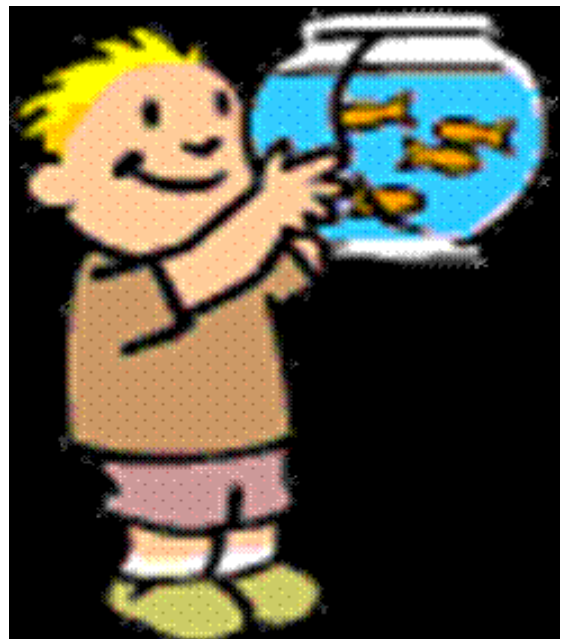
Mitt i allt så bär det iväg till Umeå-mötet, och väl hemkommen så får jag den vilda idén att placera purpurplattan över akvariet. Sedan tänker jag inte så mycket på det men efter en månad så ser jag att akvariet är superklart och friskt och fiskarna mår prima i sitt pytteakvarium. Provade då att ta bort purpurplattan för att se vad som hände. Det slammade igen fullständigt på mindre än en vecka.

Satte därför tillbaka den utan att göra ren vare sig pump eller glas. Efter ca 2 veckor var akvariet klart och friskt! Har alltså under hela hösten/vintern, inte gjort rent

någonting i akvariet, förutom att ha fyllt på vatten 2 gånger, utan det har denna fantastiska platta skött åt mig.

Detta fenomen vill jag att fler ska få reda på. Det enda abret i denna historia är att jag numera inte törs låna plattan för att testa andra saker eftersom fiskarna behöver den så väl.

Jill

VAD HÄNDER MED CURRY- OCH HARTMANN - LINJERNA VID SOL- OCH MÅNFÖRMÖRKELSE ?

THORD NEUMÜLLER

Vid de senaste tiotalet tillfällen med sol- och månförmörkelser har jag iakttagit att linjerna har försvunnit en längre tid. Jag har även funnit ett visst system i tiden för start av frånvaro av linjerna till tiden för återkomst. Som exempel följer här de två senaste testerna med tidsuppgifter:

Månförmörkelse den 14/15 mars i år.

Förmörkelsetid: 22,23 — 03,13

Fasskifte på månen: 00,35

Vid månskifte har jag funnit att linjerna är borta runt tiden för skiftet i 15 minuter. När skiftet sker under förmörkelse

Solförmörkelsen den 29 mars i år.

Förmörkelsetid: 12,00 — 14,00

Fasskifte på månen: 12,15

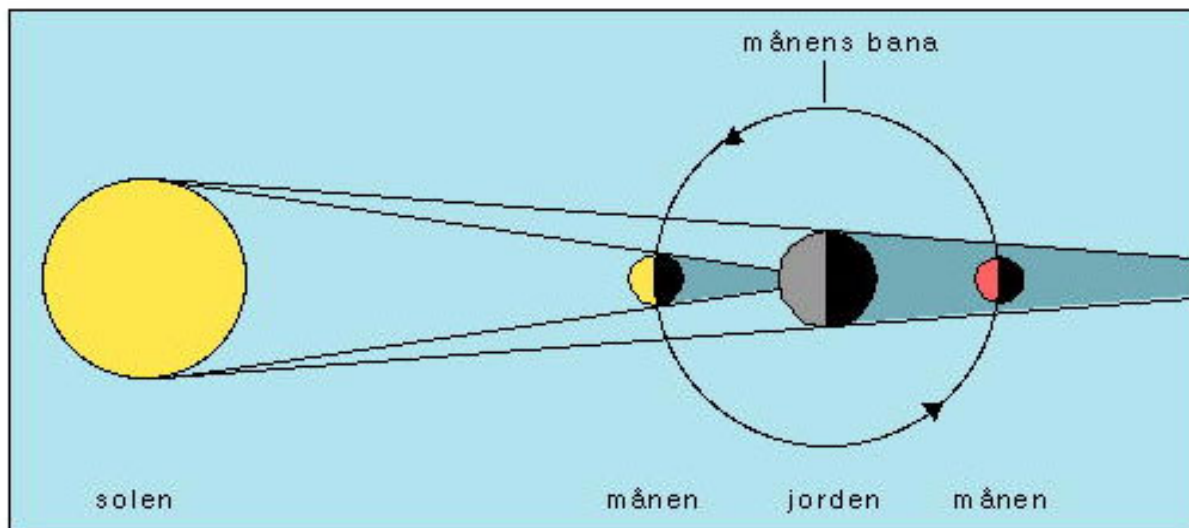
Teststart 10,30 därefter var 5:e minut.

Vid prov 11,35 fanns linjerna men vid test 11,37 var de borta och förblev så vid efterföljande prov.

När skulle linjerna komma åter? Jag räknade enligt ovan och kom fram till 14,22.

Testet fortsatte och 14,20 var linjerna fortfarande borta. Nu började det bli spännande och jag satt med händer och pekare över en markerad Currylinje.

14,24 vrider sig pekarna och markerar därmed att linjerna

har bortvaron varat längre tid än 15 minuter.

Teststart 21,30 (linjerna närvarande), därefter testades närvaron var 5:e minut.

Vid prov 21,45 fanns linjerna men saknades 21,50 och så även i fortsättningen.

Med min iakttagelse från tidigare tester enligt ovan räknade jag fram att linjerna skulle återkomma 03,46.

Fram till provet 03,45 fanns heller inga linjer. Händer med pekare blev kvar över linjemarkeringen. 03,49 vred sig pekarna och markerade linjernas närvaro och så förblev det till testets slut 04,00.

Vid denna förmörkelse var linjerna alltså borta minst 5 timmar och 59 minuter.

är åter, som de förblir till testets avslutning 15,00

Mina beräkningar av linjernas återkomst stämmer alltså ganska bra med vad som sedan sker.

Det skulle vara mycket intressant om fler gjorde liknande tester. Med många prov kanske man kan finna något svar på min fråga i denna artikels rubrik.

En annan fråga som dyker upp i detta sammanhang är: varför är det alltid månskifte under förmörkelserna? Vid de senaste 9 förmörkelserna har situationen varit sådan och i de flesta fallen har skiftet skett mitt i förmörkelsetiden.

Thord Neumüller

VATTENLETNING I USA

JIM KUEBELBECK.

En mailkontakt i USA, en känd vattenletare i Minnesota, berättar om sina erfarenheter:

Jag kom in på det här med att gå med slagruta genom ”bakdörren” så att säga, därför att Gud gjorde mig till världens största skeptiker för sådant som inte kan förklaras ordentligt! Mitt första intresse för och undersökning av detta, som jag nu ser, oerhört fascinerande område för människors förmågor, var bara för att misskreditera alla slags slagrutefenomen (och de otroliga saker en del slagrutegängare sade att de kunde göra). För mig kunde detta område jämföras med att ”kycklingen skulle äta upp räven”, dvs var helt bakochfram. Jag hade uppfostrats i en vetenskaplig värld och var nu tvungen att lära om på många områden när det gällde den accepterade vetenskapen. Att få min fru att acceptera dessa otroliga fenomen var en annan sak. . . . Hur väl kommer jag inte ihåg hur hon för länge sedan var ”mindre än entusiastisk” att följa med mig på slagrutejobb.

För att komma in och bli erkänd som professionell slagrutegängare så blev mina första jobb därför att bevisa. I början så accepterade jag därför bara jobb där brunnsborrhare, utrustade med råd från geologer och med geologiska kartor och tidigare borrhningskartor, hade misslyckats med att lokalisera tillfredställande grundvattenstillgångar och därmed borrh tomma hål. Bara efter att de hade sagt att det inte fanns något hopp om grundvatten på en speciell plats, så gick jag med på att erbjuda mina slagrutetjänster.

Jag hade på den tiden faktiskt inget annat att förlora än min stolthet. När tillfredställande brunnar sen togs fram på dessa ställen genom slagrutemetoder, som jag utvecklat, fick jag omedelbart erkännande för slagruteprocessen och slutligen fick även andra förtroende för mig.

Ungefär 30 år senare (efter att ha hittat bra brunnar på en gård där man tidigare bara hade borrh torrhål) sade brunnsborrharen där till mig ”Jim, om du kan hitta vatten tio gånger i rad på platser där jag har borrh utan att hitta vatten, så kanske du kan övertyga mig.” Naiv som jag var, så började jag hålla räkning på tillfredställande brunnar, som han borrhade på platser som jag visade för honom (efter att ha letat fram dem med slagruta) och där han tidigare hade borrh torra hål utan vatten. När jag hade gjort tio i rad så gick jag till honom igen och frågade om han nu var övertygad om slagrutans förmåga. Han svarade ”Jim, om du kan göra femtio i rad så skall jag tro på dig”! Jag tror att även om Jesus själv hade kommit dit och gjort ett eller annat mirakel så skulle denna brunnsborrhare begärt att även Jesus skulle göra hundra mer för att ”bevisa”!

Under åren som följde så rekommenderade denna brunnsborrhare aldrig mina slagrutetjänster för någon (inte ens efter att ha borrh ett antal torra hål på platsen). Vid senare slagrutejobb så rekommenderade jag därför istället andra brunnsborrhare, för att han kanske skulle inse att han förlorade jobb, eftersom jag hittade bra brunnar för andra lokala borrhare. En gång i tiden hade han ett av de största brunnsborrhningsföretagen i Minnesota. I dag är han utan jobb. . . . men ända tills han blev utan jobb så sade han till sina kunder att han hade sin egen ”slagruta” - och pekade på sin borrhutrustning!

Sånt är livet. . . .

Jim Kuebelbeck.

Kinesiska tecken för vatten

HÖSTMÖTEN

25 - 27 AUGUSTI HÄLLEKIS

Låt kunskapen cirkulera: Verklighet och fantasi runt Arn
Utflykt till platser som omnämns i Jan Giullou´s böcker
Kranio-sakral terapi
Nyandlighet
Ljudvågornas inverkan på hjärnan
Maya-kalendern

Som ni ser finns det mycket kunskap att inhämta under mötets gång.

8 - 10 SEPTEMBER SUNDSVALL

Vi besöker två märkliga fornlämningar för att undersöka dom speciella energierna som finns på platserna.
Treudden vid Sättna - se SLAGRUTAN nr. 36
platsen ingår i en större anläggning som vi skall försöka att förstå
Starkotters grav - en plats som omnämnes sedan 1683 i en rad olika sägner
här skall vi utöver själva graven även titta på några planetplatser som
finns alldeles bredvid stenröset.
Nolby fornby - Norrlands märkligaste fornplats ser vi både på film och verklighet
och/eller varför inte allt som finns runt Norra berget.

**Inbjudan och anmälningsblanketter till dessa möten kommer
skickas i vanlig ordning till alla medlemmar.**

3 - 5 NOVEMBER UMEÅ

Notera tid och plats - programmet är av förklarliga skäl inte klar än, men inbjudan och anmälningsblankett
kommer med nästa tidning.

Enligt § 7a i stadgarna för Egons fond skall fondförvaltarna publicera beslutet i Slagrutan.

Egons fondförvaltning har beviljat Rolf Heinemann bidrag för studieresa till Freckenhorst i Tyskland. Bidrag har beviljats med 4164 kronor som var tillgängligt för utdelning. Ansökan avsåg lokalisering av störfält, nya radiestetiska tekniker och användning av testobjekt. Arbetet skulle ske med den så kallade H3-antennen.

Beslutet om bidrag motiveras med att Rolf Heinemanns deltagande i utbildningen skall vara till stort gagn för slagrutekonstens utveckling i Sverige.

För Egons fondförvaltning
Karl Erik Johansson

EGON'S FOND
informerar

INTERVJUER MED PERSONER SOM DELTOG I GARPENBERG

Birger Andersson från Gustafs.

Dessa möten ger mycket. Jag har varit med på konventen i 4 år men har svårt att avgöra om det är kurserna eller samvaron med övriga deltagare som ger mest. Nu har jag deltagit i Shamankursen för det är det som intresserar mig mest. Peter Vestergård känner jag sedan tidigare och han och kursen är bra. Traumaringshelningen var inget nytt för mig men den lyfte bort lite påhäng. Jag försöker ta till mig sådant som kan hjälpa mig att heala eller hjälpa. Konvent och träffar bjuder mycket olika aktiviteter men det är nog viktigt att hänga på en riktning och inte splittra sig för mycket.

Liselotte Dahlin från Garpenberg.

Liselotte har använt pekare och pendel sedan slutat av 70-talet. En väninna talade om att det gick och Liselotte böjde till ett par ståltrådar och provade och det gick. På frågan varför Liselotte hamnade på konventet fick jag svaret: " Jag var på väg till Avesta och såg en affisch att något var på gång. Då jag aldrig hört talas om slaggruteförbundet kollade jag på nätet men hittade inget program. Därför cyklade jag hit och tittade på programmet, såg att ett par kurser som kunde intressera mig och frågade om jag fick delta. Det fick jag naturligtvis." Liselotte berättar att hon är känslig men kanske inte alltid varit medveten om det. Hon har med pekarna kollat energierna när hon flyttat. På hotell har det hänt att maken fått flytta sängar innan de kunnat lägga sig men numera har Liselotte rationaliserat, så att hon, redan när hon beställer hotellrum, tänker in vad hon vill eller inte vill ha, och det fungerar. Numera behöver ingen flytta sängarna. Liselotte har under dessa dagar känt glädje och inspiration att ta vara på och utveckla sin känslighet. Hon har "fått kunskaper i massor".

Efter att på torsdag aldrig hört talas om Slaggruteförbundet är hon nu medlem.

Alpo Muijunen hälsade jag på i husvagnen första kvällen då han kommit hit som sällskap åt Britta. Jag anade ett litet leende hos honom när Britta och jag talade energier. På tredje dagen berättade Alpo att han skrattade åt oss när vi startade. Han hade/har själv ingen känsla men han måste nu tro att det fungerar. Han kommer troligen att åka med på flera träffar. Det bästa med träffen är att ha fått info om slagrutan och dess funktion. Något sämsta på konventet har han inte funnit. Allting är nytt och spännande.

Agne Olausson, agne@oww.se

Dessa bilder tillhör artikeln om SKADLIGA PELARE på sidan 14.

fig.4

fig.5

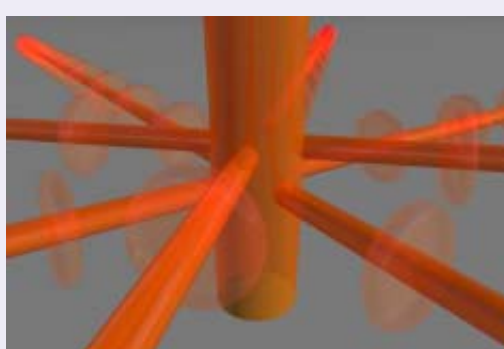

fig6

